

22/04/2020

“Είναι καιρός προσευχής, καιρός να συναντηθούμε με τον εαυτό μας”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Σάμου, Ικαρίας και Κορσεών

Το πασχάλιο μήνυμα του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Σάμου και Ικαρίας κ. Ευσεβίου αναφέρει μεταξύ άλλων “ας μην αμφιβάλλουμε, πως όπως και τότε, έτσι και σήμερα ο Αναστάς εκ νεκρών Κύριός μας έχει τον τρόπο να ανατρέψει τα δεδομένα και να καινοτομήσει τη συνήθεια του κόσμου. Όχι ίσως επειδή το αξίζουμε, αλλά επειδή μας αγαπά αποδεδειγμένα. Έχει την ισχύ να ανιστά την ζωή, κόντρα στην κυριαρχία του θανάτου. Έχει την δύναμη ο Χριστός να μεταβάλει τον φόβο και την απόγνωση, σε θάρρος και ελπίδα”.

Διαβάστε το μήνυμά του:

Άγαπητοί μου Άδελφοί,

Αυτές τīs ήμέρες, άξιοποιώντας τήν εύκαιρία τής κατ' οϊκον προσευχής και λατρευτικής ζωής μας, έχουμε τήν δυνατότητα νά μελετήσουμε περισσότερο από κάθε άλλη φορά, τά γεγονότα πού συνδέονται με τήν Άνάσταση του Κυρίου μας Ίησοϋ Χριστου και νά έμβαθύνουμε σε αυτά, άντλώντας τά άπαραίτητα διδάγματα.

Άς διαβάσουμε πρώτα με προσοχή όλα όσα ο Κύριος ήμϊν Ίησοϋς Χριστός έπαθε με τή θέλησή Του για τή σωτηρία μας, τά σχετιζόμενα με τήν Σταύρωση και τήν Ταφή Του κι άς σταθοϋμε με περισσότερη εύλάβεια στα όσα οι ιεροί Ευαγγελιστές αναφέρουν για τήν τριήμερη εκ νεκρϊν Άνάστασή Του.

Έκεί θά άντιληφθοϋμε, πώς τόσο οι Μαθητές, όσο και οι λίγοι πιστοί, μεταξύ τϊν όποιϊν οι κηδευτές του Κυρίου, Ίωσήφ και Νικόδημος, οι Μυροφόρες γυναϊκες, ο έκατόνταρχος Λογγϊνος και άλλοι, βίωναν μιά πρωτόγνωρη εμπειρία. Κατά τρόπο άσυνήθιστο ο αναστάς εκ νεκρϊν Κύριός μας, με τήν ψηλαφητή παρουσία Του, αύξανε ολοέν και περισσότερο τήν πίστη τους, μεταβάλλοντας τόν φόβο σε τόλμη, τήν δειλία σε γενναιότητα, τήν λύπη σε χαρά, τήν σιωπή σε ένθουσιϊδη ιαχή!

Η Όρθόδοξη Έκκλησία μας στάθηκε εύθύς εξ άρχής με μεγάλη εύλάβεια πάνω σε αυτήν τήν ιστορικϊς άποδεδειγμένη μεταβολή. Τήν έβαλε θεμέλιο στή ζωή Της, όπως ο άπόστολος Παϋλος διαβεβαιϊνει με έμφαση στο 15ο κεφάλαιο τής Α΄ Πρός Κορινθίους έπιστολής του, γράφοντας: «Έάν ο Χριστός δέν έχει αναστηθεϊ τότε εϊναι άδειανό και χωρίς περιεχόμενο τό κήρυγμά μας, κούφια και άνωφελής ή πίστη σας»(στιχ.14) Διότι αυτή ή μεταβολή τϊν φοβισμένων Μαθητϊν σε πνευματικά δυνατά λιοντάρια, πού κήρυξαν σε όλη τήν κτίση, χαρακτηρίζει τήν ζωή τής Έκκλησίας, άποδεικνύει τήν αλήθεια Της και κατοχυρώνει στους αιϊνες τό θρίαμβό Της με σκοπό τήν σωτηρία του κόσμου.

Άγαπητά μου παιδια,

Σήμερα, έτοιμαζόμαστε νά βιώσουμε τήν Άνάσταση του Κυρίου μας, με πρωτόγνωρο τρόπο. Χωρίς άμφιβολία ζοϋμε άσυνήθιστες και άπρόβλεπτες στιγμές. Ζοϋμε δύσκολες και όριακές στιγμές. Εϊναι καιρός προσευχής. Καιρός νά συναντηθοϋμε με τόν έαυτό μας, νά στραφοϋμε με τόλμη και γενναιότητα προς τά έσω. Η ψυχή μας έπιζητεϊ στήριγμα.

Μέσα από τίς αναστάσιμες εὐαγγελικές διηγήσεις, ἄς διδαχθοῦμε τόν τρόπο μέ τόν ὁποῖο πρέπει κι ἐμεῖς τώρα νά πολιτευθοῦμε. Χωρίς νά ἀπαξιῶνουμε τήν ὀρθόδοξη πίστη μας.

Ἄς δοῦμε πόσο ὁμορφα καί ἀθόρυβα, ἀλλά ἀποτελεσματικά ἔδρασαν οἱ δύο κηδευτές τοῦ Κυρίου, ὁ Ἰωσήφ ὁ ἀπό Ἀριμαθαίας καί ὁ Νικόδημος μαζί μέ τίς Μυροφόρες γυναῖκες. Κι ὅταν ἡ ἅγια Μαρία ἡ Μαγδαληνή ὑπερέβαλε ἑαυτήν, ὁ Κύριος τήν ἐπανεφέρεε στήν τάξη.

Ἄς διδαχθοῦμε ἀπό τήν προσμονή τοῦ Πέτρου, πού εἶχε ἀρνηθεῖ τόν Χριστό καί τοῦ Ἰωάννου, πού ἀγαποῦσε τόν Χριστό ὑπερβαλλόντως, νά φθάσουν στό κενό μνημεῖο.

Ἄς ἐπαναλάβουμε στόν ἑαυτό μας τό ἐρώτημα πού ὑπέβαλαν στούς ἑαυτούς τους ὁ Λουκᾶς καί ὁ Κλεόπας, οἱ ὁποῖοι, ἂν καί συμπορεύονταν μέ τόν Χριστό πρός Ἐμμαούς δέν τόν ἀναγνώρισαν, παρά μόλις ἔκοψε καί μοίρασε τό ψωμί: «Ἄραγε δέν καιγόταν ἡ καρδιά μας μέσα μας γιά Ἐκεῖνον;» (Βλ. Λουκ. κδ 32)

Ἄς σταθοῦμε κι ἐμεῖς μέ εὐλάβεια στό ὅτι ἡ Ἐκκλησία μας ὡς τό σῶμα τοῦ Ἀναστημένου Χριστοῦ δέν πρόκειται ποτέ νά νικηθεῖ κι ἀπό κανένα. Μπορεῖ νά καταβάλλεται ἀπό τήν δύναμη τοῦ ἐχθροῦ, νά ταλαιπωρεῖται, ὅπως τό πλοῖο ἀπό τά μανιασμένα κύματα, χωρίς ὅμως ποτέ νά καταποντίζεται, κατά τήν αἰσιόδοξη ἐπαγγελία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

Κυρίως ὅμως ἄς μὴν ἀμφιβάλλουμε, πῶς ὅπως καί τότε, ἔτσι καί σήμερα ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν Κύριός μας ἔχει τόν τρόπο νά ἀνατρέψει τά δεδομένα καί νά καινοτομήσει τή συνήθεια τοῦ κόσμου. Ὅχι ἴσως ἐπειδή τό ἀξίζουμε, ἀλλά ἐπειδή μᾶς ἀγαπᾷ ἀποδεδειγμένα. Ἔχει τήν ἰσχύ νά ἀνιστᾷ τήν ζωή, κόντρα στήν κυριαρχία τοῦ θανάτου. Ἔχει τήν δύναμη ὁ Χριστός νά μεταβάλη τόν φόβο καί τήν ἀπόγνωση, σέ θάρρος καί ἐλπίδα. Ἄρκει ὅμως κι ἐμεῖς, παρά τήν ὀλιγοπιστία μας καί τό κάπως τρομοκρατημένο φρόνημά μας, νά ἔχουμε ἀνοιχτά τά μάτια μας, τοῦ σώματος καί τῆς ψυχῆς μας, γιά νά βιώσουμε τήν ἴδια ἀναστάσιμη ἐμπειρία, μέ ἐκεῖνα τά ἱερά πρόσωπα. Καί τοῦτο πέρα ἀπό τά διάφορα συνηθισμένα ἤθη καί ἔθιμα, πού ἴσως καί νά ἐμπόδιζαν λίγο τήν αὐθεντική συνάντησή μας μέ τόν ἀναστημένο Χριστό.

Ἀγαπητοί μου Ἀδελφοί,

Ἡ Ὄρθόδοξη Ἐκκλησία μας, καθημαγμένη καί μαρτυρική ἀνά τούς αἰῶνες δέν σταμάτησε ποτέ, κι οὔτε θά σταματήσει νά εἶναι ὁ λευκοφορεμένος Ἄγγελος στά δεξιά τοῦ ζωηφόρου ἐκείνου μνήματος τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, ὁ διαπρύσιος κήρυκας ἐκείνου τοῦ φημισμένου κήπου τῆς Ἱερουσαλήμ, πού διόρθωσε τό σφάλμα

τοῦ κήπου τῆς Ἑδέμ κραυγάζοντας: «Ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε, ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν» (Μαρκ. ιστ 6). Καί ὅπως τότε ἔτσι καί σήμερα διαλαλεῖ τήν ἀναστάσιμη ζωή, πού τερματίζει τήν λύπη τοῦ παρόντος χρόνου καί ἐμφαίνει τήν ζωήν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. «Ἀνέστη Χριστός καί ζωή πολιτεύεται». «ᾧ Πάσχα λύτρον λύπης».

Ἀδελφοί μου,

Ἔχουμε ἀνάγκη τῆς παρουσίας τοῦ Ἀναστημένου Χριστοῦ στή ζωή μας. Μέ πίστη καί ἐμπιστοσύνη στήν πρόνοιά Του, μέ θερμή προσευχή καί κοινωνία μαζί Του. Εἴμαστε δυνατοί, διότι «Μείζων ἐστίν ὁ ἐν ὑμῖν ἢ ὁ ἐν τῷ κόσμῳ». (Βλ. Α΄ Ἰωάν. δ 4).

«Ἐπί τῷ Κυρίῳ πέποιθα» (Ψαλμ. Ι 1) καί «οὐ μή σαλευθῶ εἰς τόν αἰῶνα» (Ψαλμ. ΚΘ 7)

Χριστός Ἀνέστη Ἀληθῶς σώζων πάντας ἡμᾶς

Χρόνια πολλά καί εὐλογημένα

Ὁ Ἐπίσκοπός σας

† Ὁ Σάμου καί Ἰκαρίας Εὐσέβιος